

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 23 kwietnia 2013 r. r.

DOLiS/DEC – 466/13/25202,25203

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 w zw. Z art. 137 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Burmistrza Miasta M., o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 5 lipca 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-606/12/41419,41420) nakazującą Burmistrzowi Miasta M. wyeliminowanie nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Pana M.Z., poprzez usunięcie ze strony internetowej Biuletynu Informacji Publicznej [Urzędu Miasta M.](#) danych osobowych Pana M.Z. w zakresie jego imienia i nazwiska z Protokołu nr [...] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia [...], Protokołu nr [...] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia [...], Protokołu nr [...] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia [...] oraz Protokołu nr [...] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia [...], zaś w pozostałym zakresie odmawiającej uwzględnienia wniosku - w sprawie skargi [Pana M.Z., na udostępnienie jego danych osobowych zawartych w Protokole nr \[...\] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia \[...\], Protokole nr \[...\] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia \[...\], Protokole nr \[...\] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia \[...\] oraz Protokole nr \[...\] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia \[...\]](#) na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej [Urzędu Miasta M.](#)

umarzam postępowanie odwoławcze.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga [Pana M.Z., zwanego dalej także Skarżącym, na udostępnienie jego danych osobowych zawartych w protokołach z posiedzeń Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M., w których uczestniczył i zabierał głos](#), w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta M. W jej treści Skarżący wskazał, iż w jego ocenie, poprzez upublicznienie jego danych w treści ww. protokołów naruszona została jego prywatność oraz dobra osobiste.

Precyzując swoje żądanie, Pan M.Z. w treści pisma z dnia [...] wskazał, iż wnosi o usunięcie jego danych osobowych z protokołów wymienionych w treści skierowanego do niego przez Urząd Miasta M.

pisma z dnia [...], którego kopię załączył, tj. z Protokołu nr [...] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia [...], Protokołu nr [...] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia [...], Protokołu nr [...] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia [...] oraz Protokołu nr [...] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia [...]. Nadto Skarżący sformułował wobec organu do spraw ochrony danych osobowych wnioski o cyt.: „- wydanie odpowiedniej decyzji administracyjnej nakazującej przywrócenie stanu zgodnego z prawem i opublikowanie jej w BIPie Rady Miasta M. – Urzędu Miasta M. wraz z tekstem jaki zaproponowałem wcześniej w załączonym z dnia [...] do pisma z [...] do GODO - usunięcie moich danych osobowych wraz z wypowiedziami dotychczas zamieszczonych w BIPie Rady Miasta M. – Urzędu Miasta M. wraz z podaniem podstawy prawnej i stanowiska GODO - zobowiązanie organ stanowiący jst. Radę Miasta M., do przestrzegania stanowiska GODO i nie udostępniania w przyszłości publicznie poprzez publikację w BIPie, treści uchwał Rady Miasta M. wywieszanych publicznie z podawaniem moich danych osobowych bez mojej wiedzy i zgody - wymierzenie – w ramach uprawnień ustawowych GODO – odpowiednio wysokiej kary – grzywny Radzie Miasta M. – Urzędowi Miasta M. za bezprawne, rażące naruszenie ustawy o ochronie danych osobowych i konstytucyjnej zasady ochrony prywatności”.

W toku postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Pan M.Z. złożył do Rady Miasta M. skargi na działalność Burmistrza Miasta M. Przedmiotowe skargi rozpatrywane były na posiedzeniach Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M., w których Skarżący brał czynny udział podtrzymując i dodatkowo uzasadniając swoje skargi.
2. Na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej [Urzędu Miasta M.](#) opublikowane zostały protokoły z posiedzeń Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M., a w tym Protokół nr [...] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia [...], Protokół nr [...] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia [...], Protokół nr [...] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia [...] oraz Protokół nr [...] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia [...] (wydruk przedmiotowej strony oraz wydruki ww. protokołów znajdują się w aktach sprawy).
3. Przedmiotowe protokoły zawierają w swej treści dane osobowe Skarżącego w zakresie jego imienia i nazwiska oraz treści jego wypowiedzi.
4. W złożonych wyjaśnieniach Burmistrz Miasta M. wskazał, iż ujawnienie danych osobowych Pana M.Z. w zakwestionowanym przez niego zakresie nastąpiło na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.). Wyjaśniono również, że zakres jawności działalności gminy został określony w art. 11b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), stosownie do treści którego działalność organów gminy jest jawna i obejmuje ona w szczególności prawo obywateli do uzyskiwania informacji, wstępu na sesje rady gminy i posiedzenia jej komisji, a także dostępu do dokumentów wynikających z wykonywania zadań publicznych, w tym protokołów posiedzeń organów gminy i komisji rady gminy. Ponadto Burmistrz Miasta M. wskazał, iż w jego ocenie, Skarżący występując publicznie na jawnych posiedzeniach komisji Rady Miasta, sam dokonuje ujawnienia swoich danych osobowych, tym bardziej, że każdorazowo poucza się o tym, że przebieg posiedzenia utrwalany jest w formie nagrania elektronicznego oraz pisemnego protokołu.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 5 lipca 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-606/12/ 41419,41420), mocą której nakazał Burmistrzowi Miasta M. wyeliminowanie nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Pana M.Z. poprzez usunięcie ze strony internetowej Biuletynu Informacji Publicznej [Urzędu Miasta M.](#) danych osobowych Pana M.Z. w zakresie jego imienia i nazwiska z Protokołu nr [...] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia [...], Protokołu nr [...] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia [...], Protokołu nr [...] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia [...] oraz Protokołu nr [...] z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta M. z dnia [...], zaś w pozostałym zakresie odmówił uwzględnienia wniosku.

W dniu [...] (w ustawowym terminie) do Biura GODO wpłynął wniosek Burmistrza o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej ww. decyzją. We wniosku tym Burmistrz podniósł, iż cyt.: „W sprawie rozstrzygniętej wskazaną wyżej decyzją z dnia 5 lipca 2012 r. nie doszło do nieprawidłowości polegających na niezgodnym z prawem opublikowaniu imienia i nazwiska skarżącego w BIP. Uzasadnienie działań i okoliczności wskazujące na to, że działania te były zgodne z prawem zostały przedstawione w pismach z dnia [...] (...) oraz z dnia [...] (...). Podtrzymując powyższe argumenty wskazuję ponadto, że w treści uchwał Rady Miasta M. oraz w treści protokołów sesji tego organu, jak również protokołów posiedzeń komisji Rady pojawiają się jedynie imię i nazwisko osoby jako wskazanie osoby, której wniosek jest rozpatrywany, bez podawania innych danych. (...) Nie można więc przyjąć, że publikacja imienia i nazwiska skarżącego w treści protokołu z posiedzenia Komisji Rewizyjnej odbyła się niezgodnie z przepisami. O ile bowiem możliwe jest zakrycie imienia i nazwiska w treści dokumentu publikowanego w BIP, to niemożliwym jest ukrycie obecności danej osoby na posiedzeniu, której jest jawne i każdy ma prawo wstępu na to posiedzenie”.

W dniu 11 października 2012 r. organ dokonał ustaleń, że z treści protokołów umieszczonych na stronie internetowej BIP zostały usunięte dane osobowe Skarżącego. W związku z powyższym Generalny Inspektor pismem z dnia 17 października 2012 r. ([...]) zwrócił się do Burmistrza z prośbą o potwierdzenie usunięcia danych oraz o wskazanie czy w związku z usunięciem podtrzymuje swój wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją administracyjną z dnia [...] Pismem z dnia [...] Burmistrz poinformował Generalnego Inspektora, iż cyt.: „wycofuję swój wniosek z dnia [...] o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji z dnia 5 lipca 2012 r.(...) Wykonałem bowiem wszystkie zalecenia zawarte w przedmiotowej decyzji (...) i wyeliminowałem dane osobowe Skarżącego z protokołów wskazanych w powyższej decyzji oraz z innych dokumentów opublikowanych w BIP, wytworzonych przez organy gminy we wcześniejszych latach”.

Po powtórny rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy ma fakt, że w toku postępowania odwoławczego zainicjowanego wnioskiem Burmistrza o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją z dnia 5 lipca 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-606/12/41419,41420), Burmistrz cofnął swój wniosek.

W myśl art. 137 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwanej dalej Kpa, strona może cofnąć odwołanie przed wydaniem decyzji przez organ odwoławczy. Organ odwoławczy nie uwzględni jednak cofnięcia odwołania, jeżeli prowadziłoby to

do utrzymania w mocy decyzji naruszającej prawo lub interes społeczny. Następstwem skutecznego cofnięcia odwołania jest umorzenie postępowania odwoławczego. (por.: M. Jaśkowska, A. Wróbel, Komentarz aktualizowany do ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, Opublikowano: LEX/el., 2013) Zgodnie z treścią art. 138 § 1 pkt 3 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: umarza postępowanie odwoławcze. W tym miejscu wskazać należy na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 grudnia 1998 r. (sygn. akt I SA 440/98), w którym wskazano, iż cyt.: „Postępowanie odwoławcze może zakończyć się decyzją o umorzeniu postępowania odwoławczego (art. 138 § 1 pkt 3 kpa) gdy postępowanie to stało się bezprzedmiotowe (art. 105 § 1 kpa). Będzie to miało miejsce m.in. wtedy, gdy strona cofnie odwołanie (art. 137 kpa). Wypełnia to przesłankę bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego.”.

Kodeks postępowania administracyjnego nie określa przesłanek umorzenia postępowania odwoławczego. W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że podstawę umorzenia postępowania odwoławczego stanowi przepis art. 105 § 1, bowiem przepis art. 105 § 2 regulujący umorzenie postępowania na żądanie strony nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym (por. W. Dawidowicz, *Zarys procesu*, 1989, s. 162; wyrok NSA z dnia 23 kwietnia 1985 r., SA/Wr 111/85, ONSA 1985, nr 1, poz. 21; OSP 1987, z. 1, poz. 23, w którym stwierdzono, że: "1. Ustalenie w decyzji organu I instancji, której nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności, terminu jej wykonania w czasie krótszym od terminu przysługującego stronie do wniesienia odwołania, oznacza nałożenie na stronę obowiązku wykonania decyzji nieostatecznej. 2. Artykuł 138 § 1 pkt 3 k.p.a. nie określa przesłanek umorzenia postępowania odwoławczego, wobec czego należy ich poszukiwać w treści art. 105 k.p.a. 3. Jeżeli strona nie cofnęła odwołania (art. 137 k.p.a.), co byłoby równoznaczne z wystąpieniem o umorzenie postępowania odwoławczego (art. 105 § 2 k.p.a.), brak jest podstaw do umorzenia postępowania jako bezprzedmiotowego tylko z tego powodu, że strona wykonała decyzję nieostateczną". W wyroku NSA z dnia 25 października 1988 r. (sygn. akt SA/Po 495/88) stwierdzono, że: "Przepis art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a. nie określa przyczyn umorzenia postępowania odwoławczego, wobec czego w każdej indywidualnej sprawie administracyjnej należy poszukiwać konkretnej przyczyny bezprzedmiotowości postępowania, mając na uwadze treść art. 105 k.p.a."

W związku z powyższym wskazać należy, że umorzenie postępowania na mocy art. 105 § 2 Kpa nie różni się w skutkach prawnych od umorzenia obligatoryjnego na podstawie art. 105 § 1 Kpa, albowiem w obu przypadkach ma miejsce bezprzedmiotowość postępowania. Z tym tylko zastrzeżeniem, że przepis art. 105 § 1 odnosi się do przypadków zobiektywizowanych, natomiast przepis § 2 odnosi się do sytuacji, w której strona postępowania odstępuje od żądania rozstrzygnięcia decyzją o istocie sprawy, dotyczącej jej interesu prawnego lub obowiązku. Nie oznacza to, że ten interes prawny lub obowiązek przestaje istnieć, ale dla strony traci doniosłość prawną rozstrzygnięcie o nich w decyzji administracyjnej, a więc jest to bezprzedmiotowość względna, bo odnoszona do treści żądania strony, które było podstawą wszczęcia postępowania (por.: B. Adamiak, J. Borkowski, „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, 7. wyd., Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2005, s. 489). Także Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 marca 1997 r. (sygn. akt I SA/Po 1281/96) orzekł: „Cofnięcie żądania wszczęcia postępowania jest równoznaczne z wystąpieniem o umorzenie tego postępowania. Oznacza ono bowiem, że strona nie jest już zainteresowana merytorycznym rozpoznaniem sprawy”.

Niezależnie od powyższego wskazać również należy, że bez znaczenia w przedmiotowej sprawie są pozyskane przez organ informacje, iż Skarżący sprzeciwił się umorzeniu przedmiotowego postępowania odwoławczego. Dla skuteczności cofnięcia odwołania przez jedną ze stron kodeks nie

wymaga zgody pozostałych stron postępowania odwoławczego. Ponadto podkreślenia wymaga, że na skutek cofnięcia przez Burmistrza odwołania od decyzji brak było podstaw do merytorycznego rozpatrzenia sprawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Burmistrzowi Miasta Milanówka skarga na decyzję nie przysługuje z uwagi na fakt, iż skuteczne cofnięcie odwołania powoduje w myśl art. 52 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.), zwanej dalej Ppsa, niedopuszczalność wniesienia przez stronę skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Strona, która cofnęła odwołanie – nie wyczerpała środków zaskarżenia, które służyły jej w postępowaniu przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych. Jednocześnie drugiej stronie przysługuje, na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 Ppsa, prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego od niniejszej decyzji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).